

DESKAR ŽIGA OZEBEK

VERONIKA BILBAN

Žiga Ozebek je mlad, zelo uspešen deskar na snegu. Z občudovanjem in spoštljivostjo smo se potopili v pogovor z njim, saj kljub svoji mladosti premore odrasle vrline. Medtem ko marsikateri njegovi najstniški vrstniki mislijo le na zabavo, se je Žiga namreč odločil, da bo raje trdo garal, se marsičemu odrekal ... Zaveda se namreč, da bo le z redom in disciplino ter neomajno voljo in trudom napredoval, uresničeval zastavljene cilje ter šel novim zmagam na proti. Uspešno združuje profesionalni šport in šolske obveznosti, kar je vse prej kot lahka naloga. Z njim smo se srečali le nekaj dni pred odhodom na mladinske olimpijske igre, ki bodo v Turčiji.

Žiga, ste gimnazijec in hkrati tudi član deskarskega kluba KDS deška Velenje. Kako združujete šolo in profesionalni šport?

Združevanje vrhunškega športa in šole je vse prej kot lahko, sploh pa ne v ekipi državne reprezentance in na nivoju kot ga imajo moji vzorniki in predhodniki. Treningom in tekmam posvetim večino mojega časa, ostalega izkoristim za šolo. Časa mi vedno primanjkuje, ampak kjer je volja, je tudi pot. S pomočjo in sodelovanjem učiteljev, sošolk in sošolcev mi uspeva pridobiti znanje, da se potem lahko pripravim na uspešno pisno in ustno ocenjevanje.

Pohvalite se lahko z dvakratnim naslovom državnega prvaka v paralelnem deskanju na šolski ravni, kot debitant ste osvojili 2. in 3. mesto med mladinci, letos boste nastopil na mladinskih olimpijskih igrah v Turčiji. Kako potekajo

priprave na tako veliko tekmovanje in kdaj bomo lahko navijali za vas?

Priprave na takšno tekmovanje so se začele že lansko poletje, ko sva z osebnim trenerjem g. Rokom Novakom vsak dan intenzivno trenirala. Zima je pokazala, da se je trdo delo obrestovalo. S pomočjo glavnega trenerja slovenske deskarske reprezentance g. Izidorja Šušteršiča in trenerja mladinske reprezentance g. Jerneja Demšarja sem z dodano močjo in tehniko na snegu postal boljši in zanesljivejši. Potrebno je vedeti, da je za uspehe deskarjev zelo pomembna ekipa, v kateri je med drugim tudi naš serviser g. Dare Centrih, ki je zaslužen za to, da dobro pripravi desko ...

Želim si, da bi kmalu izpolnil vse potrebne pogoje in za vstop v WC tekme najvišjega ranga in se boril z najboljšimi. Res je, da se bom letos februarja lahko udeležil EYOF (Evropski mladinskih olimpijski festival) v turškem Erzerumu, ki bo od 11. do 18. februarja 2017. Takoj za tem sledi tekma mladinskega svetovnega prvenstva na Češkem in do konca sezone jih je na FIS listi še veliko, vendar so zaradi stroška poti in bivanja nekatere zame nedosegljive.

Poleg fizično in psihično zahtevnih treningov je treba poskrbeti tudi za finančno plat vaše športne zgodbe ... O kakšnem strošku govorimo in kdo vam pomaga?

Stroški profesionalnega deskanja so izjemno visoki in že sedaj presegajo 10 tisoč evrov na sezono. Večino stroškov še vedno pokrijeta moja starša in nekaj razumevajočih posameznikov, ki sem jim izjemno hvaležen. Poleg stroškov za trenerje so strošek še oprema in njeni servisi, karte in bivanje v tujini ter ne nazadnje fizioterapije, ki so izjemno pomembne, saj dodajo pravo odličnost. Z višanjem uspehov in ranga tekem se bodo stroški še povežali, zato rad obiščem vsakega donatorja in sponzorja. Za poletje že iščem počitniško delo ...

Čemu vse se morate odpovedati, da lahko dosegate tako odlične rezultate? Kakšna disciplina je potrebna – pri prehrani, treningih?

Največje odrekanje so mogoče prav žele vsakega najstnika, ki v mojem načinu življenja ne pridejo v poštev. Najbrž se sprašujete, kaj to pomeni, a resnica je, da moji sovrstniki gredo ven, mene pa sploh ni doma in ko imajo zabavo me ponovno ni. In ko ostajajo na zabavah do jutra, se moram jaz temu odpovedati, ker imam zjutraj že nekaj na urniku, pa četudi je konec tedna.

Moja prehrana ni veliko drugačna od običajne, le s to razliko, da moram zaužiti veliko več energijsko bogate hrane in beljakovin ter skrbeti za regeneracijo. Rad pojem kaj slastnega, sem sladkosned in hkrati vsejed tudi pri izbranih specialitetah, od katerih imam najraje morske jedi.

Bolj moram paziti pri jemanju zdravil za navaden prehlad ali ob vročini, kot pri kalorijah, saj vsakdanja zdravila niso dovoljena s strani stroge dopingske komisije.

Ali je bilo kdaj tako zelo naporno, da ste bili tik nad tem, da bi obupali?

Da, tudi to pride proti koncu sezone, ko misliš, da nimaš več energije, saj mi treningi, učenje in potovanja na prizorišča tekem poberejo ogromno moči. Velikokrat se selimo kar v avtodomu, Ac Glavan, z.g. Vojkom Glavanom, ki nas varno prepelje iz ene na drugo tekmo in nam z osebnim zgledom pokaže, da je moč uspeha v vztrajnosti in kakovosti.

Koliko vam pomeni podpora družine?

Družina mi pomeni izjemno veliko, saj mi vsi vlivajo moč, upanje, vero in ljubezen ter mi dvigujejo samozavest. Izpostavil bi predvsem mojega brata Gala, saj me s svojim izrazitim smislom za humor, ki pride do izraza tudi pri njihovih

padcih, nasmeji, s čimer me spodbuja in mi podarja veliko pozitivne energije.

Kakšne lastnosti krasijo, po vašem mnenju, odličnega in uspešnega športnika?

Rekel bi, da štejejo vztrajnost, trdoživost, delavnost, perfekcionizem in nepojasneni občutki, prav tako koristi tudi malo trme, vendar le do sebe.

Ali raje tekmuje na domačem terenu ali v tujini?

Raje tekmujem doma, po znanem terenu in s podporo ljudi, ki navijajo zame in člane v naši ekipi, kar vzbudi še dodatno željo po uspehu.

Kakšni so vaši dolgoročni in kratkoročni plani?

V prihodnosti bi na tekmovalnem področju rad čim bolj zastopal svojo državo ter se boril za odličja na najvišjih tekmovanjih. Svoje potenciale si želim povečati z znanjem izbranega študija in v življenju delati zame privlačna dela, ki mi bodo kot hobi.

Kratkoročni cilj je, da uspešno končam sezono in ohranim pridobljena zaupanja učiteljev na Gimnaziji Lava, ki me razumejo, podpirajo in omogočajo, da z znanjem končam gimnazijo.

Za konec nam še zaupajte, zakaj ravno ta šport in ne kateri drugi?

Nič lažjega. Pravzaprav ni enega odgovora. Lahko vam povem, da sem vedno užival v športu in da sem jih že veliko preizkusil, od plavanja, rokometu, odbojke in košarke do surfanja z vetrom, smučanja na vodi, tek na smučeh in še kaj znam.

Da sem izbral prav deskanje gre zahvala mojemu očetu, ki me je navdušil, vodil in spodbujal, ko smo vsako leto kot družina preživeli mnogo dni na smučišču ali na morju, ki sta me povezala z naravo. Vedno sem komaj čakal prvi sneg in mislim, da je to razlog, zakaj sem izbral zimski šport.

Privabili so me tudi uspehi in vožnje starejših članov, danes asov naše deskarske ekipe, ki sem jih spremljal od malih nog.

